

КІСЬ Ярослав Павлович (01. 09. 1918, с. Підмихайлівці Рогатин. пов. Станіслав. округи, нині Рогатин. р-ну Івано-Фр. обл. — 31. 08. 1986, Львів) — історик. Доктор історичних наук (1969), професор

(1971). Закін. приватну гімназію в Рогатині (1936), навч. у Греко-католическій богослов. академії у Львові (1937–39). Перебував на військ. службі у рад. армії (1940–45). У 1948 закін. Львів. університет, де відтоді й працював: від 1970 — професор кафедри історії УРСР. Досліджував історію Львова та України 13–19 ст., проблеми методології істор. науки.

Основні праці

Соціальна боротьба в місті Львові в XVI–XVIII ст.: 3б. док. Л., 1961 (співавтор); Промисловість Львова у період феодалізму (XIII–XIX ст.). Л., 1968; Палеографія: Навч. посіб. Л., 1975; Питання генезису капіталізму в Східній Галичині // Вісн. Львів. університету. Сер. істор. 1976. Вип. 12; Торгівля Львова в другій половині XVII – першій половині XVIII ст. // Там само. 1984. Вип. 20.

Рекомендована література

1. Яремчук В. Призабуті постаті української історіографії XX століття: Біоісторіогр. нариси. Острог, 2002.

В. С. Грабовський

Бібліографічний опис:

Кісь Ярослав Павлович / В. С. Грабовський // *Енциклопедія Сучасної України* [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. — К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2013. — Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-7101>

2001–2026 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).